

[Eva Møller]

målsparagraffen, selv om den ser lidt anderledes ud end den formålsparagraf, den daværende konservative kulturminister havde formuleret, for den nye formålsparagraf holder også fast i det, der for os er væsentligt ved de skoleformer, vi taler om her: at det er folkeoplysning, der skal formidles, og at man skal lægge vægt på det almene, selv om man gerne må tone det ud i specielle områder, hvis man ønsker det.

Men i den forbindelse vil jeg gerne sige, at det bekymrer os, at man mener, man kan gå ned til kurser på kun 4 døgns varighed. Vi frygter, at et kursus på kun 4 døgns varighed ikke kan få almindannelsespræget, ikke kan få det, som vi synes hører ind under folkeoplysningen og ind under selve ideen med det. Derfor havde vi helst set, at man havde opretholdt de 5 døgn, som var kravet i det lovforslag, vi behandlede i efteråret. Men vi vil naturligvis se på det, og vi vil også gerne høre lidt til denne del af det under udvalgsarbejdet.

Jeg har med tilfredshed noteret mig, at man har bibeholdt kravet i den tidligere lov om, at der stadig skal være et mindsteantal årselever på 24, og også, at et undervisningsår normalt omfatter 36 uger. Det er vi helt glade for og tilfredse med.

Ligesom i det tidligere lovforslag er der i det foreliggende en mulighed for at optage et vist antal elever på skolen, som ikke er kostelever. Det formuleres en smule anderledes, men jeg mener, at essensen er den samme. Jeg vil gerne sige, at jeg tror, at vi er fremme ved at kunne sige, at så kan der heller ikke optages flere. Det mener jeg heller ikke der lægges op til, men jeg vil bare gerne sige, at skal vi bevare kostskolernes identitet – altså skoler, hvor man også ud over undervisningstiden er sammen – kan vi nok ikke gøre elementet af ikkeboende elever større end de 15 pct. Det er selvfølgelig ikke noget, vi skal lægge os fast på i dag, men jeg vil dog gerne sende signalet ud.

Til gengæld er der en mulighed for, at man også på de skoler, der er beregnet for de yngste elever, kan optage elever, som er ældre end normalt. Det gives der ministeren bemyndigelse til, og jeg vil da gerne under udvalgsarbejdet vide lidt om, hvor mange man forestiller sig, hvor gamle man forestiller sig at de skal være, og måske man forestiller sig at de skal være, og måske specielt, hvordan man vil vægte dette med, om de skal være boende på skolen eller

ej, for det handler stadig væk om almindelse og om nogle fællesskaber, man skal være en del af. Jeg kan måske godt frygte, at vi kan få disse fællesskaber slået i stykker, hvis man er alt for large med dispensationerne, men det vil vi bore i under udvalgsarbejdet.

Jeg er helt tilfreds med de ændrede finansieringsregler, som præciserer, at skolerne skal have større sikkerhed for, hvilke støttebeløb de får, ligesom det skal være klart for Folketinget, hvor store støttebeløb vi bevilger. Jeg har heller ikke nogen bekymringer, fordi man på nuværende tidspunkt tilgodeser de højskoler, som har meget store ejendomsskatter. Jeg tror, at dette med at beregne tilskud er teknik, og jeg finder ikke, at der er meget store ideologiske forskelle mellem os med hensyn til, om vi teknisk vil beregne det på den ene eller den anden måde, så det har vi ingen problemer med.

Jeg har naturligvis noteret mig, at der tales om 2 mio. kr. i overførsel af bloktilskud og om nogle personalereduktioner på længere sigt, mens man lige i 1993 får et merforbrug af personale på grund af en edb-indkøring. Jeg vil godt sige til ministeren, at når det er beløb i den størrelsesorden, kan vi nok finde ud af det, selv om Det Konservative Folkeparti her som i andre sammenhænge helst ser, at tingene foregår udgiftsneutralt. Det har jeg sagt før i dag, og det er stadig væk vores holdning, men 2 mio. kr. er vel næsten udgiftsneutralt.

Mariann Fischer Boel (V):

Hvad er en folkehøjskole, en efterskole, en husholdningsskole og en håndarbejdsskole egentlig for nogle størrelser, og hvad er deres funktion? Hvad betyder denne helt originale danske oplysningstanke og skoleudgave i et moderne og stadig endnu mere internationalt samfund? Svarene er nok lige så mange som spørgsmålene, men ét er i hvert fald sikkert: at internationalt vil det også blive.

I det tidligere lovforslag var der givet mulighed for, at man arbejdede med blikket vendt mod de øvrige nordiske lande, og jeg noterer med tilfredshed, at det foreliggende forslag også giver mulighed for, at man vender sig mod resten af Europa.

Både den fælles formålsparagraf om folkelig oplysning og undervisning af almindende karakter, som dækker alle skoleformerne, og